

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind statutul magistraților

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

TITLUL I DISPOZIȚII GENERALE

CAPITOLUL I PRINCIPII

Art. 1.- (1) Justiția se înfăptuiește de judecători în numele legii și are ca scop apărarea ordinii de drept și garantarea respectării drepturilor, a libertăților și a intereselor legitime ale persoanelor.

(2) Judecătorii sunt independenți, se supun numai legii și trebuie să fie imparțiali.

(3) Orice persoană, organizație, autoritate sau instituție este datoră să respecte independența judecătorilor.

Art. 2. - Judecătorii, procurorii și magistrații-asistenți ai Înaltei Curți de Casație și Justiție au calitatea de magistrați și fac parte din corpul magistraților.

Art. 3.- (1) Judecătorii numiți de Președintele României sunt inamovibili, în condițiile prezentei legi.

(2) Judecătorii inamovibili pot fi mutați prin transfer, delegare, detașare sau promovare, numai cu acordul lor și pot fi suspendați sau eliberați din funcție în condițiile prevăzute de prezenta lege.

Art. 4. - (1) Procurorii numiți de Președintele României se bucură de stabilitate, în condițiile prezentei legi și ale Legii privind Consiliul Superior al Magistraturii.

(2) Procurorii care se bucură de stabilitate pot fi mutați prin transfer, detașare sau promovare, numai cu acordul lor. Ei pot fi delegați, suspendați sau eliberați din funcție în condițiile prevăzute de prezenta lege.

Art. 5. – (1) Magistrații sunt obligați ca, prin întreaga lor activitate, să asigure supremația legii, să respecte drepturile și libertățile persoanelor, precum și egalitatea lor în fața legii și să asigure un tratament juridic nediscriminatoriu tuturor participanților la procedurile judiciare, indiferent de calitatea acestora, să respecte normele deontologice ale profesiei de magistrat și să participe la formarea profesională continuă.

(2) Judecătorii nu pot refuza să judece pe motiv că legea nu prevede, este neclară sau incompletă.

CAPITOLUL II INCOMPATIBILITĂȚI ȘI INTERDICȚII

Art. 6. – Funcțiile de judecător, procuror, magistrat-asistent și asistent judiciar sunt incompatibile cu orice alte funcții publice sau private, cu excepția funcțiilor didactice din învățământul superior, în condițiile legii.

Art. 7. – (1) Magistraților le este interzis:

- a) să desfășoare activități comerciale, direct sau prin persoane interpușe;
- b) să desfășoare activități de arbitraj în litigii civile, comerciale sau de altă natură;
- c) să aibă calitatea de asociat sau de membru în organele de

conducere, administrare sau control la societăți civile, societăți comerciale, inclusiv bănci sau alte instituții de credit, societăți de asigurare ori financiare, companii naționale, societăți naționale sau regii autonome;

d) să aibă calitatea de membru al unui grup de interes economic.

(2) Prin derogare de la regula prevăzută la alin.(1) lit.c), magistrații pot fi acționari sau asociați ca urmare a legii privind privatizarea în masă.

Art. 8. – (1) Magistrații nu se subordonează scopurilor și doctrinelor politice.

(2) Magistrații nu pot să facă parte din partide sau formațiuni politice și nici să desfășoare activități cu caracter politic.

(3) Magistrații sunt obligați ca, în exercitarea atribuțiilor să se abțină de la exprimarea sau manifestarea, în orice mod, a convingerilor lor politice.

Art. 9. – (1) Magistrații nu își pot exprima public opinia cu privire la procese aflate în curs de desfășurare sau asupra unor cauze cu care a fost sesizat parchetul.

(2) Magistraților nu le este permis să comenteze sau să justifice în presă ori în emisiuni audiovizuale hotărârile sau soluțiile date în dosarele rezolvate de ei.

(3) Magistrații nu pot să dea consultații scrise sau verbale în probleme litigioase, chiar dacă procesele respective sunt pe rolul altor instanțe sau parchete decât acelea în cadrul cărora își exercită funcția și nu pot îndeplini orice altă activitate care, potrivit legii, se realizează de avocat.

(4) Magistraților le este permis să pledeze, în condițiile prevăzute de lege, numai în cauzele lor personale, ale ascendenților și descendenților, ale soților, precum și ale persoanelor puse sub tutela sau curatela lor. Chiar și în asemenea situații însă, magistraților nu le este îngăduit să se folosească de calitatea pe care o au pentru a influența soluția instanței de judecată sau a parchetului și trebuie să evite a se crea aparența că ar putea influența în orice fel soluția.

Art. 10. – (1) Magistrații pot participa la elaborarea de publicații sau studii de specialitate, a unor lucrări literare ori științifice sau la emisiuni audiovizuale, cu excepția celor cu caracter politic.

(2) Magistrații pot fi membri ai unor comisii de examinare sau de întocmire a proiectelor de acte normative, a unor documente interne sau internaționale, cu acordul conducătorului instanței sau al parchetului.

(3) Magistrații pot fi membri ai societăților științifice sau academice, precum și ai asociațiilor sau fundațiilor care au scop științific ori profesional.

TITLUL II

CARIERA MAGISTRAȚILOR

CAPITOLUL I

RECRUTAREA ȘI FORMAREA PROFESIONALĂ ÎNȚIALĂ A MAGISTRAȚILOR

Art. 11. – Recrutarea magistraților se face prin concurs, pe baza competenței profesionale, a aptitudinilor și a bunei reputații.

Art. 12. – Recrutarea și formarea profesională inițială în vederea ocupării funcției de magistrat se realizează prin Institutul Național al Magistraturii.

Art. 13. – (1) Admiterea la Institutul Național al Magistraturii se face cu respectarea principiilor transparenței și egalității, exclusiv pe bază de concurs.

(2) La concursul pentru admiterea la Institutul Național al Magistraturii se poate înscrie persoana care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

- a) are cetățenia română, domiciliul în România și capacitate deplină de exercițiu;
 - b) este licențiată în drept;
 - c) nu are antecedente penale, nu are cazier fiscal și se bucură de o bună reputație;
 - d) cunoaște limba română;
 - e) este aptă, din punct de vedere medical, pentru exercitarea funcției.
- Comisia medicală se numește prin ordin comun al ministrului justiției și al ministrului sănătății.

Art. 14. – (1) Concursul de admitere se organizează anual la data și

locul stabilite de Institutul Național al Magistraturii, cu aprobarea Consiliului Superior al Magistraturii. Data, locul, modul de desfășurare a concursului de admitere și numărul de locuri scoase la concurs se aduc la cunoștință printr-un comunicat de presă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, și pe pagina de Internet a Consiliului Superior al Magistraturii și pe cea a Institutului Național al Magistraturii, cu cel puțin 90 de zile înainte de data stabilită pentru concurs.

(2) Consiliul Superior al Magistraturii stabilește în fiecare an numărul de cursanți, în funcție de posturile de judecători și procurori vacante, precum și de cele care vor fi înființate.

(3) Comisia de admitere, comisia de elaborare a subiectelor și comisia de soluționare a contestațiilor sunt numite prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii. Verificarea dosarelor candidaților și îndeplinirea condițiilor prevăzute la art.13 alin.(2) se realizează de comisia de admitere.

(4) Rezultatele concursului se afișează la sediul Institutului Național al Magistraturii și se aduc la cunoștință publică pe pagina de Internet a Consiliului Superior al Magistraturii și pe cea a Institutului Național al Magistraturii.

(5) Candidații nemulțumiți de rezultatele concursului pot formula contestații în termen de 3 zile de la afișare la comisia de soluționare a contestațiilor. Aceasta le va soluționa în termen de 3 zile. Decizia comisiei de soluționare a contestațiilor este irevocabilă, dispozițiile alin.(4) fiind aplicabile în mod corespunzător.

Art. 15. – (1)Cursanții Institutului Național al Magistraturii au calitatea de auditori de justiție.

(2) Formarea profesională inițială, în cadrul Institutului Național al Magistraturii, constă în pregătirea teoretică și practică a auditorilor de justiție pentru a deveni judecători sau procurori.

(3) Durata cursurilor de formare profesională a auditorilor de justiție este de 2 ani. După primul an de cursuri, auditorii de justiție optează, în ordinea mediilor și în raport cu numărul posturilor, pentru funcția de judecător sau procuror.

(4) În perioada cursurilor, auditorii de justiție efectuează stagii de practică în cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor, asistă la ședințele de judecată și la activitatea de urmărire penală, pentru a cunoaște în mod direct activitățile pe care le desfășoară magistrații și

personalul auxiliar de specialitate.

(5) Programul de formare profesională a auditorilor de justiție se aprobă de Consiliul Superior al Magistraturii, la propunerea Institutului Național al Magistraturii.

Art. 16. – (1) Auditorii de justiție beneficiază de o indemnizație lunară corespunzătoare funcției de magistrat stagiar, în raport cu vechimea pe care o au ca auditori.

(2) Indemnizația auditorilor de justiție prevăzută la alin.(1) are natura și regimul juridic al unui drept salarial și se stabilește pe baza indemnizației brute prevăzute de lege pentru magistrații stagiați.

(3) Indemnizațiile auditorilor de justiție se plătesc din fondul prevăzut în bugetul anual aprobat al Consiliului Superior al Magistraturii.

(4) Perioada în care o persoană a avut calitatea de auditor de justiție, dacă a promovat examenul de absolvire a Institutului Național al Magistraturii, constituie vechime în magistratură.

(5) Prevederile alin. (1) - (4) se aplică și auditorilor de justiție proveniți din alte țări, pe baza înțelegerilor încheiate cu ministerele de justiție din țările respective.

Art.17.- (1) Abaterile disciplinare ale auditorilor de justiție de la îndatoririle ce le revin potrivit legii sau Regulamentului Institutului Național al Magistraturii se sancționează disciplinar.

(2) Sancțiunile disciplinare aplicabile auditorilor de justiție sunt:

a) avertismentul;

b) diminuarea indemnizației cu până la 15% pe o perioadă de la o lună la 3 luni sau proporțional cu numărul absențelor nemotivate, dacă acestea depășesc 8 ore într-o lună;

c) exmatricularea din Institut.

(3) Avertismentul se aplică, în scris, de directorul Institutului Național al Magistraturii și poate fi contestat la consiliul științific al Institutului.

(4) Sancțiunile prevăzute la alin.(2) lit. b) și c) se aplică de consiliul științific al Institutului Național al Magistraturii.

(5) Hotărârile consiliului științific prevăzute la alin.(3) și (4) pot fi atacate la instanța de contencios administrativ și fiscal competentă.

(6) În cazul exmatriculării din Institut, cel sancționat este obligat să restituie indemnizația și cheltuielile de școlarizare.

(7) Procedura de constatare a abaterilor și de aplicare a sancțiunilor

disciplinare se stabilește prin Regulamentul Institutului Național al Magistraturii.

Art. 18. – (1) După încheierea cursurilor în cadrul Institutului Național al Magistraturii, auditorii de justiție susțin un examen de absolvire, constând în probe teoretice și practice, prin care se verifică însușirea cunoștințelor necesare exercitării funcției de judecător sau procuror.

(2) Auditorii de justiție care au promovat examenul prevăzut la alin.(1) vor fi numiți, potrivit legii, de regulă, în funcțiile pentru care au optat după primul an de cursuri în cadrul Institutului Național al Magistraturii.

(3) Auditorii de justiție care nu promovează examenul de absolvire se pot prezenta încă o dată pentru susținerea acestuia, la următoarea sesiune organizată de Institutul Național al Magistraturii. În cazul în care auditorul de justiție nu se prezintă, în mod nejustificat, la examen sau nu promovează examenul în a doua sesiune, el nu poate fi numit ca magistrat și este obligat să restituie indemnizația și cheltuielile de școlarizare.

Art. 19. – (1) Absolvenții Institutului Național al Magistraturii sunt obligați să îndeplinească timp de 6 ani funcția de judecător sau de procuror.

(2) În cazul în care un magistrat absolvent al Institutului Național al Magistraturii este eliberat din funcție înainte de expirarea perioadei de 6 ani, din inițiativa sa ori din motive care îi sunt imputabile, el este obligat să restituie indemnizația de auditor de justiție și cheltuielile de școlarizare efectuate cu formarea sa, proporțional cu timpul rămas până la împlinirea termenului prevăzut la alin.(1).

CAPITOLUL II MAGISTRAȚII STAGIARI

Art. 20. – (1) Judecătorii stagiaari și procurorii stagiaari sunt numiți în funcție de către Consiliul Superior al Magistraturii, pe baza rezultatelor obținute la examenul de absolvire a Institutului Național al Magistraturii.

(2) Judecătorii stagiaari și procurorii stagiaari pot fi numiți în funcție numai la judecătorii sau, după caz, la parchetele de pe lângă acestea.

Art. 21. – (1) Durata stagiului este de 3 ani.

(2) În perioada stagiului, judecătorii și procurorii sunt obligați să continue formarea profesională, sub coordonarea unui judecător sau procuror anume desemnat de președintele judecătoriei sau, după caz, de prim-procurorul parchetului de pe lângă această instanță.

(3) Conducerea instanțelor și a parchetelor este obligată să asigure toate condițiile pentru buna desfășurare a stagiului.

Art. 22. – (1) Judecătorii stagiați au dreptul să facă parte din completul de judecată numai alături de un judecător inamovibil.

(2) Procurorii stagiați au dreptul să pună concluzii în instanță, să efectueze și să semneze acte procedurale, sub coordonarea unui procuror care se bucură de stabilitate.

Art. 23. – (1) Judecătorul sau procurorul care răspunde de coordonarea magistraților stagiați întocmește anual un referat de evaluare individuală privind însușirea cunoștințelor practice specifice activității de judecător sau procuror.

(2) În vederea prezentării la examenul de capacitate, ultimul referat de evaluare individuală cuprinde în mod obligatoriu avizul consultativ al președintelui curții de apel sau al procurorului general al parchetului de pe lângă curtea de apel.

Art. 24. – (1) După încheierea perioadei de stagiul, magistrații stagiați sunt obligați să se prezinte la examenul de capacitate. În cazul în care magistratul stagiar este respins la examenul de capacitate, el este obligat să se prezinte la sesiunea următoare.

(2) Lipsa nejustificată de la examenul de capacitate sau respingerea candidatului la două sesiuni atrage pierderea calității de judecător stagiar sau procuror stagiar.

(3) Persoana care, din motive justificate, nu s-a prezentat la examenul de capacitate poate susține acest examen dacă de la încheierea stagiului până la data fixată pentru examen nu au trecut mai mult de 2 ani. Dispozițiile alin.(2) se aplică în mod corespunzător.

(4) După trecerea termenului de 2 ani, persoanele prevăzute la alin.(3) sunt obligate să efectueze din nou stagiul, potrivit legii.

Art. 25. – (1) Examenul de capacitate al magistraților stagiați se

organizează anual de Consiliul Superior al Magistraturii, prin intermediul Institutului Național al Magistraturii.

(2) Data, locul și modul de desfășurare a examenului de capacitate se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, precum și pe pagina de Internet a Consiliului Superior al Magistraturii și pe cea a Institutului Național al Magistraturii, cu cel puțin 90 de zile înainte de data stabilită pentru examenul de capacitate.

(3) Cererile de înscriere la examenul de capacitate, însoțite de referatele de evaluare și de celelalte acte necesare potrivit Regulamentului privind examenul de capacitate al magistraților stagiați, se depun la Institutul Național al Magistraturii în termen de 60 de zile de la publicarea datei examenului.

Art. 26. – (1) Comisia pentru examenul de capacitate este alcătuită din judecători de la Înalta Curte de Casație și Justiție, procurori de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, judecători de la curțile de apel, procurori de la parchetele de pe lângă curțile de apel, cadre didactice din învățământul juridic universitar acreditat sau din Institutul Național al Magistraturii, numiți prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii.

(2) Comisiile pentru examenul de capacitate sunt alcătuite, după caz, din judecători, respectiv procurori, cât și din cadre didactice din învățământul juridic universitar acreditat.

Art. 27. – (1) Examenul de capacitate constă în verificarea cunoștințelor teoretice și practice prin probe scrise și orale.

(2) Probele cu caracter teoretic au ca obiect fundamentele constituționale ale statului de drept, instituțiile de bază ale dreptului, organizarea judiciară și Codul deontologic al magistraților. La susținerea probelor orale participă cel puțin 3 membri ai comisiei prevăzute la art.26 alin.(1).

(3) Probele cu caracter practic constau în soluționarea de spețe și întocmirea de acte judiciare, distincte pentru judecători și procurori, în funcție de specificul activității acestora.

Art. 28. – (1) Rezultatele examenului de capacitate se înscriu în tabelul de clasificare a candidaților, care se afișează la sediul Institutului Național al Magistraturii și se aduc la cunoștință publică pe pagina de Internet a Consiliului Superior al Magistraturii și pe cea a Institutului

Național al Magistraturii.

(2) După întocmirea tabelului de clasificare a candidaților, Consiliul Superior al Magistraturii validează examenul de capacitate, în prima ședință care urmează afișării rezultatelor.

(3) Consiliul Superior al Magistraturii poate invalida, în tot sau în parte, examenul de capacitate în cazurile în care constată că nu au fost respectate condițiile prevăzute de lege sau de regulament privind organizarea examenului sau că există dovada săvârșirii unor fraude.

Art. 29. – (1) După validarea examenului de capacitate, lista tuturor posturilor vacante de la judecătorii și parchetele de pe lângă aceste instanțe se publică, de îndată, separat pentru judecători și procurori, în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a și se afișează la sediile instanțelor și parchetelor, prin grija Consiliului Superior al Magistraturii.

(2) Candidații declarați admiși la examenul de capacitate au dreptul, în ordinea mediilor, să-și aleagă posturile, în termen de 15 zile libere de la publicarea acestora în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a. Judecătorii stagiari pot opta numai pentru posturi de judecător, iar procurorii stagiari numai pentru posturi de procuror.

(3) Candidatului care nu și-a exercitat dreptul de alegere a postului în termenul prevăzut la alin. (2) i se propune, din oficiu, un post de către Consiliul Superior al Magistraturii. Refuzul de a accepta propunerea este considerat demisie.

(4) La medii egale are prioritate la alegerea postului, în următoarea ordine, deținătorul titlului de doctor în drept, cel care are o vechime mai mare în magistratură ori magistratul care funcționează la instanța sau parchetul pentru care a optat.

(5) Repartizarea pe posturi se afișează la sediul Consiliului Superior al Magistraturii, al instanțelor și al parchetelor, se comunică persoanelor interesate și se publică pe pagina de Internet a Consiliului Superior al Magistraturii.

CAPITOLUL III

NUMIREA MAGISTRAȚILOR

Art. 30. – (1) Judecătorii inamovibili și procurorii care se bucură de stabilitate sunt numiți de Președintele României, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii.

(2) Propunerile de numire se fac în cel mult 3 luni de la data validării

examenului de capacitate.

(3) În perioada dintre data validării examenului de capacitate și data intrării în vigoare a actului de numire de către Președintele României, magistrații în funcție primesc salariul corespunzător funcției imediat superioare celei de magistrat stagiar.

Art. 31. – (1) Pot fi numiți în magistratură, pe bază de concurs, personalul de specialitate juridică asimilat magistraților potrivit prezentei legi, precum și avocații, notarii, asistenții judiciari, consilierii juridici, persoanele care au îndeplinit funcții de specialitate juridică în aparatul Parlamentului, Administrației Prezidențiale, Guvernului, Curții Constituționale, Avocatului Poporului, Curții de Conturi sau al Consiliului Legislativ cu o vechime în specialitate de cel puțin 5 ani.

(2) În termen de cel mult 3 luni de la data validării concursului prevăzut la alin. (1), Consiliul Superior al Magistraturii propune Președintelui României numirea în funcția de judecător sau, după caz, de procuror a candidaților admiși.

(3) După numirea în funcția de magistrat, persoanele prevăzute la alin. (1) sunt obligate să urmeze, pe o perioadă de 6 luni, un curs de formare profesională în cadrul Institutului Național al Magistraturii.

(4) Judecătorii Curții Constituționale care, la data numirii, aveau funcția de judecător sau procuror, au dreptul, la încetarea mandatului, să revină la postul deținut anterior.

(5) Profesorii universitari din învățământul juridic superior acreditat, precum și persoanele care au îndeplinit funcția de magistrat sau magistrat-asistent la Înalta Curte de Casație și Justiție cel puțin 5 ani de la numire în condițiile legii și care și-au încetat activitatea din motive neimputabile, pot fi numite în magistratură fără concurs.

Art. 32. – (1) Înainte de a începe să-și exercite funcția, judecătorii și procurorii depun următorul jurământ: “Jur să respect Constituția și legile țării, să apăr drepturile și libertățile fundamentale ale persoanei, să-mi îndeplinesc atribuțiile cu onoare, conștiință și fără părtinire.”

(2) Refuzul depunerii jurământului atrage, de drept, nulitatea numirii în funcție.

(3) Jurământul se depune în ședință solemnă, în fața magistraților instanței sau, după caz, ai parchetului la care a fost numit magistratul, după citirea actului de numire.

(4) Depunerea jurământului se consemnează într-un proces-verbal,

care se semnează de conducătorul instanței sau, după caz, al parchetului și de doi dintre magistrații prezenți, precum și de cel care a depus jurământul.

(5) Depunerea jurământului nu este necesară în cazul transferului sau promovării judecătorului sau procurorului în altă funcție în cadrul corpului magistraților.

(6) Actele efectuate de magistrat înainte de depunerea jurământului sunt nule.

CAPITOLUL IV

FORMAREA PROFESIONALĂ CONTINUĂ ȘI EVALUAREA PERIODICĂ A MAGISTRAȚILOR

Art. 33. – (1) Formarea profesională continuă a magistraților constituie garanția independenței și imparțialității în exercitarea funcției.

(2) Formarea profesională continuă trebuie să țină seama de dinamica procesului legislativ și constă, în principal, în cunoașterea și aprofundarea legislației interne, a documentelor europene și internaționale la care România este parte, a jurisprudenței instanțelor judecătorești și a Curții Constituționale, a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții de Justiție a Comunităților Europene, a dreptului comparat, a normelor deontologice ale profesiei de magistrat, precum și în abordarea multidisciplinară a instituțiilor cu caracter de noutate.

Art. 34. – Responsabilitatea pentru formarea profesională continuă a magistraților revine Institutului Național al Magistraturii, conducătorilor instanțelor sau parchetelor la care aceștia își desfășoară activitatea, precum și fiecărui magistrat, prin pregătire individuală.

Art. 35. – (1) Magistrații participă, cel puțin o dată la 3 ani, la programe de formare profesională continuă organizate de Institutul Național al Magistraturii, de instituții de învățământ superior din țară sau din străinătate ori la alte forme de perfecționare profesională.

(2) Consiliul Superior al Magistraturii aprobă anual, la propunerea Institutului Național al Magistraturii, programul de formare profesională continuă a magistraților.

(3) Formarea profesională continuă a magistraților se realizează

ținând seama de necesitatea specializării lor.

Art. 36. – (1) În cadrul fiecărei curți de apel și în cadrul fiecărui parchet de pe lângă curtea de apel se organizează periodic activități de formare profesională continuă, constând în consultări, dezbateri, seminarii, sesiuni sau mese rotunde, cu participarea Institutului Național al Magistraturii. Tematica acestora se aprobă de Consiliul Superior al Magistraturii.

(2) Președintele curții de apel sau, după caz, procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel desemnează magistrații care răspund de organizarea activității de formare profesională continuă a magistraților de la curtea de apel și instanțele din circumscripția acesteia, respectiv de la parchetul de pe lângă curtea de apel și parchetele subordonate.

Art. 37. – (1) Pentru verificarea îndeplinirii criteriilor de competență profesională a magistraților, activitatea acestora este supusă anual unei evaluări privind îndeplinirea cu celeritate a lucrărilor, practica de casare sau, după caz, infirmările de soluții, obligația de formare profesională continuă, comportamentul în cadrul raporturilor de serviciu și îndeplinirea celorlalte îndatoriri profesionale prevăzute de lege.

(2) Evaluarea prevăzută la alin.(1) se face de comisii constituite în circumscripția curții de apel, respectiv a parchetului de pe lângă curtea de apel, prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii, separat pentru judecători și procurori.

(3) Evaluarea judecătorilor Înaltei Curți de Casație și Justiție, a procurorilor din Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Parchetul Național Anticorupție se face de comisii constituite prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii.

(4) Criteriile de evaluare a activității profesionale a magistraților sunt prevăzute în anexă, care face parte integrantă din prezenta lege.

(5) Regulamentul privind procedura de evaluare a activității profesionale a magistraților se aprobă prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii.

Art. 38. – (1) Prin raportul de evaluare a activității profesionale a magistratului, întocmit de comisiile prevăzute la art.37 alin.(2) sau (3), se poate acorda unul din calificativele: foarte bine, bine, satisfăcător sau nesatisfăcător.

(2) Judecătorii sau procurorii nemulțumiți de calificativul acordat pot face contestație la secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, în termen de 30 de zile de la comunicare.

(3) În soluționarea contestației, secțiile Consiliului Superior al Magistraturii pot cere conducătorului instanței sau parchetului ori comisiilor prevăzute la art.37 alin.(2) sau (3) orice informații pe care le consideră necesare, iar citarea magistratului pentru a fi audiat este obligatorie.

(4) Hotărârile secțiilor pot fi atacate la plenul Consiliului Superior al Magistraturii. Hotărârile plenului Consiliului Superior al Magistraturii, ca instanță de judecată, sunt definitive și irevocabile.

Art. 39. – (1) Magistrații care primesc calificativul nesatisfăcător sunt obligați să urmeze pentru o perioadă cuprinsă între 3 și 6 luni cursuri speciale organizate de Institutul Național al Magistraturii.

(2) Magistrații care primesc calificativul satisfăcător în urma a două evaluări consecutive sunt obligați să urmeze pentru o perioadă cuprinsă între 3 și 6 luni cursuri speciale organizate de Institutul Național al Magistraturii.

(3) Cursurile prevăzute la alin. (1) și (2) se încheie prin susținerea unui examen, în condițiile prezentei legi.

(4) Magistratul care primește în urma a două evaluări consecutive calificativul nesatisfăcător sau care nu a promovat examenul prevăzut la alin.(3) este eliberat din funcție pentru incapacitate profesională de către Președintele României, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii.

Art. 40. – (1) Evoluția carierei de magistrat de la intrarea în magistratură până la încetarea funcției se consemnează în fișa din dosarul profesional, care se întocmește și se păstrează de Consiliul Superior al Magistraturii.

(2) Datele conținute în dosarul profesional sunt confidențiale, în condițiile prevăzute de lege.

(3) Magistratul are acces la propriul dosar profesional și poate obține copii ale actelor existente în dosar.

Art. 41. – (1) Consiliul Superior al Magistraturii constituie și actualizează o bază de date cuprinzând magistrații care s-au remarcat în activitatea lor profesională.

(2) În aprecierea activității profesionale, se acordă importanță următoarelor criterii:

- a) rezultatele evaluărilor activității profesionale a magistratului;
- b) deținerea de titluri și grade academice sau didactice în învățământul juridic superior;
- c) absolvirea unor cursuri de specializare;
- d) susținerea de comunicări științifice, referate sau alte lucrări în cadrul unor congrese, seminarii, mese rotunde sau al altor forme de dezbateri științifică;
- e) publicarea de lucrări de specialitate juridică;
- f) deținerea unor funcții de specialitate în institute de cercetare interne sau internaționale;
- g) cunoașterea unor limbi străine;
- h) deținerea cunoștințelor de operare pe calculator;
- i) orice alte asemenea elemente care pot caracteriza cariera magistratului.

(3) Prelucrarea datelor cu caracter personal cuprinse în baza de date prevăzută la alin. (1) se realizează în condițiile legii.

CAPITOLUL V

PROMOVAREA MAGISTRAȚILOR ȘI ACCESUL LA FUNCTIILE DE CONDUCERE

Secțiunea 1

Promovarea în funcții de execuție la tribunale, curți de apel și la parchete

Art. 42. – (1) Promovarea în funcții de execuție reprezintă recunoașterea performanțelor profesionale ale magistraților și constituie o componentă a carierei acestora.

(2) Promovarea magistraților se face numai cu consimțământul lor.

Art. 43. – (1) Promovarea magistraților în funcții de execuție se face numai prin concurs organizat la nivel național, ținându-se seama de vechimea în magistratură și de activitatea profesională a magistratului, precum și de posturile vacante existente la tribunale și curți de apel sau, după caz, la parchete.

(2) Concursul pentru promovarea magistraților în funcții de execuție se organizează, anual sau ori de câte ori este nevoie, de Institutul

Național al Magistraturii, prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii.

(3) Data, locul, modul de desfășurare a concursului și posturile vacante pentru care se organizează concurs se comunică tuturor magistraților, prin curțile de apel și parchete, cu cel puțin 60 de zile înainte de data stabilită pentru concurs.

Art. 44. – (1) Pot participa la concursul de promovare în funcții de execuție magistrații care în ultimii trei ani înaintea concursului au avut calificativul foarte bine, n-au săvârșit abateri disciplinare și îndeplinesc următoarele condiții minime de vechime:

a) 8 ani vechime în magistratură, pentru promovarea în funcțiile de judecător de tribunal sau tribunal specializat și procuror la parchetul de pe lângă tribunal sau la parchetul de pe lângă tribunalul specializat pentru minori și familie;

b) 12 ani vechime în magistratură, pentru promovarea în funcțiile de judecător de curte de apel și procuror la parchetul de pe lângă curtea de apel;

c) 15 ani vechime în magistratură, pentru promovarea în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(2) Consiliul Superior al Magistraturii verifică îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1).

Art. 45. – Magistrații care îndeplinesc condițiile prevăzute la art.44 pot participa la concurs, în vederea promovării pe loc, în limita numărului de locuri aprobat anual de Consiliul Superior al Magistraturii.

Art. 46. – (1) Concursul de promovare în funcții de execuție constă în probe scrise și orale, cu caracter teoretic și practic, precum și în elaborarea unui studiu de specialitate.

(2) Probele scrise și orale se susțin la una dintre următoarele discipline, în funcție de specializarea magistratului: drept civil, drept penal, drept comercial, drept administrativ, drept financiar și fiscal, dreptul muncii, dreptul familiei, drept internațional privat, precum și, indiferent de specializare, procedura civilă sau procedura penală. Studiul de specialitate va aborda probleme ce țin de competența instanței sau a parchetului unde magistratul solicită promovarea, jurisprudența instanțelor judecătorești și a Curții Constituționale, jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, jurisprudența Curții de Justiție a

Comunităților Europene și drept comparat.

Art. 47. – În termen de cel mult 30 de zile de la comunicarea rezultatelor, Consiliul Superior al Magistraturii dispune, prin hotărâre, promovarea magistraților declarați admiși.

Secțiunea a 2-a

Accesul la funcțiile de conducere din cadrul judecătorilor, tribunalelor, curților de apel și parchetelor

Art. 48. – (1) Promovarea în funcții de conducere la instanțele judecătorești și parchete se face pe o perioadă de 5 ani, fără posibilitatea reînvestirii, de Consiliul Superior al Magistraturii, dintre magistrații care au calificativul foarte bine în ultimii 5 ani, nu au fost sancționați disciplinar, s-au remarcat în activitatea profesională și au o bună capacitate de organizare și decizie.

(2) Evidența posturilor vacante de conducere de la instanțele judecătorești și parchete este publică și disponibilă permanent pe pagina de Internet a Consiliului Superior al Magistraturii.

(3) Magistrații își pot depune candidaturile însoțite de un proiect privind exercitarea atribuțiilor specifice funcției de conducere la instanța ori parchetul pentru care candidează, precum și orice alte acte considerate relevante, în termen de 30 zile de la publicare, la Consiliul Superior al Magistraturii.

(4) Selecția magistraților pentru promovarea în funcții de conducere se face de Consiliul Superior al Magistraturii, pe baza dosarelor profesionale, a criteriilor stabilite prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii, a informațiilor cuprinse în baza de date prevăzută la art.41 alin. (1), a proiectului menționat la alin. (3) și a unui interviu.

(5) Pentru realizarea selecției prevăzute la alin.(4) sunt necesare cel puțin două candidaturi.

Art. 49. – (1) Pentru promovarea în funcții de conducere, sunt necesare următoarele condiții minime de vechime:

a) pentru funcția de președinte și vicepreședinte de judecătorie, prim-procuror al parchetului de pe lângă judecătorie și adjunct al acestuia, o vechime de 8 ani în magistratură;

b) pentru funcția de președinte, vicepreședinte și președinte de secție de tribunal sau tribunal specializat, prim-procuror al parchetului de pe

lângă tribunal sau al parchetului de pe lângă tribunalul pentru minori și familie, adjunct al acestuia și procuror șef secție al parchetului de pe lângă tribunal sau al parchetului de pe lângă tribunalul pentru minori și familie, o vechime de 10 ani în magistratură;

c) pentru funcția de președinte, vicepreședinte, președinte de secție la curtea de apel, procuror general al parchetului de pe lângă curtea de apel și adjunct al acestuia, procuror șef secție al parchetului de pe lângă curtea de apel, judecător inspector și procuror inspector, o vechime de 15 ani în magistratură;

d) pentru funcția de consilier al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și procuror șef secție al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, o vechime de 18 ani în magistratură.

(2) Pentru promovarea în funcții de conducere, magistratul trebuie să aibă dreptul să funcționeze la instanța sau, după caz, parchetul la care solicită promovarea în funcția de conducere.

Art. 50. – (1) La încetarea mandatului funcției de conducere, magistratul poate opta între depunerea candidaturii pentru o altă funcție de conducere din magistratură la aceeași instanță sau parchet sau la altă instanță sau parchet ori pentru exercitarea funcției de magistrat la orice instanță sau la orice parchet, în condițiile legii.

(2) Revocarea din funcția de conducere se poate dispune, după caz, de Consiliul Superior al Magistraturii din oficiu, la propunerea colegiilor de conducere ale instanțelor sau ale parchetelor ori ca sancțiune disciplinară, în condițiile legii.

Secțiunea a 3-a

Promovarea în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție și accesul la funcțiile de conducere din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție și al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

Art. 51. – (1) Promovarea în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție se face de către Consiliul Superior al Magistraturii, dintre judecătorii sau procurorii care au calificativul foarte bine în ultimii 5 ani, nu au fost sancționați disciplinar, s-au remarcât în activitatea profesională și au o vechime efectivă în magistratură sau în

învățăământul juridic superior acreditat de cel puțin 15 ani.

(2) Evidența posturilor vacante de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție este publică și disponibilă permanent pe pagina de Internet a Consiliului Superior al Magistraturii și pe cea a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(3) Magistrații care îndeplinesc condițiile prevăzute la alin.(1) își pot depune candidaturile pentru funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, însoțite de orice înscrisuri considerate relevante, în termen de 30 de zile de la publicare, la Consiliul Superior al Magistraturii.

(4) Candidaturile prevăzute la alin.(3) se analizează de colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție, care prezintă Consiliului Superior al Magistraturii un raport consultativ asupra promovării.

Art. 52. – (1) Președintele, vicepreședintele și președinții de secții ai Înaltei Curți de Casație și Justiție sunt numiți de către Președintele României, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii, dintre judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție care au o vechime minimă de 18 ani în magistratură sau în învățăământul juridic superior acreditat, pe o perioadă de 5 ani, fără posibilitatea reînvestirii.

(2) Președintele României nu poate refuza numirea în funcțiile de conducere prevăzute la alin.(1) decât motivat, aducând la cunoștința Consiliului Superior al Magistraturii motivele refuzului.

(3) Judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție care îndeplinesc condițiile prevăzute la alin.(1) își pot depune candidaturile pentru funcția de președinte sau vicepreședinte al Înaltei Curți de Casație și Justiție ori președinte de secție, la Consiliul Superior al Magistraturii, în termen de 30 de zile de la data la care funcția de președinte, vicepreședinte sau președinte de secție a devenit vacantă.

(4) Revocarea din funcție a președintelui, a vicepreședintelui sau a președinților de secții ai Înaltei Curți de Casație și Justiție se face de către Președintele României, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii, ca sancțiune disciplinară.

Art. 53. – (1) Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prim-adjunctul și adjunctul acestuia, precum și procurorul general al Parchetului Național Anticorupție și adjunctul acestuia sunt numiți de către Președintele României, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii, cu recomandarea ministrului

justiției, dintre procurorii care au o vechime minimă de 18 ani în magistratură, pe o perioadă de 5 ani, fără posibilitatea reînvestirii. Dispozițiile art. 52 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

(2) Revocarea din funcție a procurorilor cu funcții de conducere prevăzuți la alin.(1) se face de către Președintele României, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii, ca sancțiune disciplinară.

Art. 54. – La încetarea mandatului pentru funcțiile de conducere prevăzute la art.52 și 53, magistratul poate opta între depunerea candidaturii pentru o altă funcție de conducere la aceeași instanță sau parchet sau la altă instanță sau parchet ori pentru exercitarea funcției de magistrat la orice instanță sau parchet.

CAPITOLUL VI

DELEGAREA, DETAȘAREA ȘI TRANSFERUL

Art. 55. – (1) În cazul în care o judecătorie, un tribunal sau un tribunal specializat nu poate funcționa normal din cauza absenței temporare a unor judecători, existenței unor posturi vacante sau altor asemenea cauze, președintele curții de apel, la propunerea președintelui respectivei instanțe din circumscripția acelei curți de apel, poate delega, cu acordul lor, judecători de la alte instanțe din circumscripția menționată.

(2) Delegarea judecătorilor curților de apel se dispune, cu acordul lor, de Consiliul Superior al Magistraturii, la solicitarea președintelui curții de apel, cu respectarea celorlalte condiții prevăzute la alin.(1).

(3) În interesul serviciului, procurorii pot fi delegați de către procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(4) Delegarea magistraților se poate face pe o perioadă de cel mult 60 de zile și poate fi prelungită cu acordul magistratului cel mult 60 de zile într-un an.

(5) Pe perioada delegării, magistrații beneficiază de toate drepturile prevăzute de lege.

Art. 56. – (1) Consiliul Superior al Magistraturii poate dispune detașarea magistraților, numai cu acordul scris al acestora, la alte instanțe sau parchete, la Consiliul Superior al Magistraturii, Institutul

Național al Magistraturii, Ministerul Justiției sau la unitățile subordonate acestuia ori la alte autorități publice.

(2) Durata detașării este cuprinsă între 6 luni și 3 ani. Detașarea poate fi prelungită pentru o durată de până la 3 ani, o singură dată, cu respectarea condițiilor prevăzute la alin.(1).

(3) În perioada detașării, judecătorii și procurorii își păstrează calitatea de magistrați și beneficiază de drepturile prevăzute de lege pentru personalul detașat. Când salariul și celelalte drepturi bănești prevăzute pentru funcția în care este detașat magistratul sunt inferioare celor de care acesta beneficiază în calitatea sa de magistrat, el își păstrează indemnizația de încadrare lunară și celelalte drepturi bănești ale funcției de magistrat pe care o deține.

(4) După încetarea detașării, magistratul revine la postul deținut anterior.

Art. 57. – Delegarea și detașarea nu se pot face la instanțe sau parchete de nivel superior celor la care magistratul are dreptul să funcționeze potrivit legii.

Art. 58. – Transferul magistraților de la o instanță la altă instanță sau de la un parchet la alt parchet ori la o instituție publică se aprobă, la cererea celor în cauză, de Consiliul Superior al Magistraturii.

Art. 59. – La cerere, judecătorii pot fi numiți în funcția de procuror, iar procurorii în funcția de judecător, prin decret al Președintelui României, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii, cu respectarea condițiilor prevăzute în prezenta lege.

CAPITOLUL VII

SUSPENDAREA DIN FUNCȚIE ȘI ÎNCETAREA FUNCȚIEI DE MAGISTRAT

Art. 60. – (1) Magistratul este suspendat din funcție în următoarele cazuri:

- a) când a fost pusă în mișcare acțiunea penală împotriva sa;
- b) când suferă de o boală psihică, care îl împiedică să-și exercite funcția în mod corespunzător.

(2) Suspendarea din funcție a magistratului se dispune de Consiliul Superior al Magistraturii.

(3) În perioada suspendării din funcție, magistratului nu i se plătesc drepturile salariale. Această perioadă nu constituie vechime în magistratură.

Art. 61. – (1) În cazul prevăzut la art.60 alin.(1) lit.a), Consiliul Superior al Magistraturii comunică de îndată magistratului și conducerii instanței sau parchetului unde acesta funcționează hotărârea prin care s-a dispus suspendarea din funcție.

(2) Dacă se dispune scoaterea de sub urmărire penală, încetarea urmăririi penale, achitarea sau încetarea procesului penal față de magistrat, suspendarea din funcție încetează, iar magistratul este repus în situația anterioară, i se plătesc drepturile bănești de care a fost lipsit pe perioada suspendării din funcție și i se recunoaște vechimea în magistratură pentru această perioadă.

Art. 62. – (1) În cazul prevăzut la art. 60 alin. (1) lit. b), boala psihică se constată printr-o expertiză de specialitate, la sesizarea președintelui instanței sau, după caz, a conducătorului parchetului, iar suspendarea din funcție se dispune pe perioada recomandată de comisia medicală de specialitate, numită în condițiile art. 13 alin. (2) lit. e).

(2) După expirarea perioadei prevăzute la alin.(1), Consiliul Superior al Magistraturii, pe baza unei noi expertize, poate hotărî încetarea suspendării și repunerea în funcție a magistratului, prelungirea acesteia sau, dacă boala este ireversibilă, propune Președintelui României eliberarea sa din funcție.

(3) În perioada suspendării, magistratului i se plătesc drepturile de asigurări sociale de sănătate, potrivit legii.

Art. 63. – (1) Magistrații sunt eliberați din funcție în următoarele cazuri:

- a) demisie;
- b) pensionare, potrivit legii;
- c) transfer într-o altă funcție, în condițiile legii;
- d) incapacitate profesională;
- e) ca sancțiune disciplinară;
- f) condamnarea definitivă a magistratului pentru o infracțiune;
- g) neîndeplinirea oricăreia dintre condițiile prevăzute la art. 13

alin. (2).

(2) Eliberarea din funcție a magistraților se dispune prin decret al Președintelui României, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii. În situația prevăzută la alin.(1) lit.e), Consiliul Superior al Magistraturii comunică hotărârea de aplicare a sancțiunii rămasă irevocabilă Administrației Prezidențiale, în vederea emiterii decretului de eliberare din funcție de către Președintele României.

(3) Eliberarea din funcție a magistraților stagiați se face de Consiliul Superior al Magistraturii.

(4) În cazul în care magistratul cere eliberarea din funcție prin demisie, Consiliul Superior al Magistraturii poate stabili un termen de cel mult 30 de zile de la care demisia să devină efectivă, dacă prezența magistratului este necesară.

(5) Magistratul eliberat din funcție din motive neimputabile își păstrează gradul profesional dobândit în ierarhia instanțelor sau a parchetelor.

Art. 64. – (1) Magistrații pot fi menținuți în funcție, după împlinirea vârstei de pensionare prevăzute de lege, până la vârsta de 68 de ani, cu avizul conform al Consiliului Superior al Magistraturii, la propunerea președintelui curții de apel sau, după caz, a procurorului general al parchetului de pe lângă curtea de apel, a președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție, a procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ori a procurorului general al Parchetului Național Anticorupție.

(2) În mod excepțional, magistrații pensionați pentru limită de vârstă pot fi reîncadrați în funcție până la împlinirea vârstei de 68 de ani, cu respectarea procedurii prevăzute la alin.(1).

CAPITOLUL VIII

MAGISTRAȚII-ASISTENȚI AI

ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

Art. 65. – (1) Prim-magistratul-asistent, magistrații-asistenți șefi și magistrații-asistenți ai Înaltei Curți de Casație și Justiție fac parte din corpul magistraților și se bucură de stabilitate.

(2) Magistrații-asistenți sunt numiți și promovați în funcție de

Consiliul Superior al Magistraturii, pe bază de concurs.

(3) Condițiile generale de numire a magistraților-asistenți sunt cele prevăzute pentru funcția de magistrat.

Art. 66. – (1) Prim-magistratul-asistent este promovat dintre magistrații-asistenți șefi cu o vechime de cel puțin 4 ani în această funcție.

(2) Magistrații-asistenți șefi gradul III sunt promovați dintre magistrații-asistenți cu cel puțin 3 ani vechime în această funcție. După o perioadă de 2 ani ca magistrați-asistenți șefi pot fi trecuți în gradul II și după alți 5 ani în gradul I.

(3) Magistrații-asistenți gradul III sunt numiți fără concurs dintre judecătorii sau procurorii cu o vechime în magistratură de cel puțin 4 ani. După o perioadă de 3 ani în această funcție, magistrații-asistenți pot fi trecuți în gradul II, iar după alți 3 ani în gradul I.

(4) Magistrații-asistenți gradul III pot fi numiți, prin concurs, și dintre avocați, notari, consilieri juridici, cadre didactice din învățământul superior cu o vechime de cel puțin 6 ani, precum și grefieri cu studii superioare juridice de la curțile de apel și Înalta Curte de Casație și Justiție, cu o vechime de cel puțin 10 ani.

Art. 67. – (1) Prim-magistratul-asistent are următoarele atribuții:

a) coordonează activitatea magistraților-asistenți din secții și a funcționarilor din Cancelaria Înaltei Curți de Casație și Justiție;

b) ia parte la ședințele Secțiilor Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție și ale Completului de 9 judecători, ca instanță disciplinară.

(2) Prim-magistratul-asistent are și alte atribuții stabilite prin Regulamentul privind organizarea administrativă și funcționarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Art. 68. – Magistrații-asistenți șefi au următoarele atribuții:

a) participă la ședințele de judecată ale secțiilor și ale Completului de 9 judecători;

b) repartizează magistrații-asistenți care participă la ședințele de judecată;

c) asigură ținerea în bune condiții a evidențelor secțiilor și realizarea la timp a tuturor lucrărilor.

Art. 69. – Magistrații-asistenți participă la ședințele de judecată ale secțiilor.

Art. 70. – Magistrații-asistenți care participă la ședințele de judecată ale Înaltei Curți de Casație și Justiție redactează încheierile, participă cu vot consultativ la deliberări și redactează hotărâri, conform repartizării făcute de președinte pentru toți membrii completului de judecată.

Art. 71. – Magistrații-asistenți aduc la îndeplinire orice alte sarcini încredințate de Președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, de vicepreședinte sau de președintele secției.

TITLUL III

DREPTURILE ȘI ÎNDATORIRILE MAGISTRAȚILOR

Art. 72. – Stabilirea drepturilor magistraților se face ținându-se seama de locul și rolul justiției în statul de drept, de răspunderea și complexitatea funcției de magistrat, de interdicțiile și incompatibilitățile prevăzute de lege pentru magistrați și urmărește garantarea independenței și imparțialității acestora.

Art. 73. – (1) Pentru activitatea desfășurată, magistrații au dreptul la o remunerație stabilită în raport cu nivelul instanței sau al parchetului, cu funcția deținută, cu vechimea în magistratură și cu alte criterii prevăzute de lege.

(2) Drepturile salariale ale magistratului nu pot fi diminuate sau suspendate decât în cazurile prevăzute de prezenta lege. Salarizarea magistraților se stabilește prin lege specială.

(3) Salarizarea judecătorilor Înaltei Curți de Casație și Justiție se stabilește prin legea privind indemnizațiile pentru persoanele care ocupă funcții de demnitate publică.

Art. 74. – (1) Consiliul Superior al Magistraturii, garant al independenței justiției, are dreptul și obligația de a apăra corpul magistraților și pe membrii acestuia împotriva oricărui act care ar putea afecta independența sau imparțialitatea magistratului în îndeplinirea

actului de justiție ori crea suspiciuni cu privire la acestea.

(2) Magistratul care consideră că independența și imparțialitatea îi sunt afectate în orice mod prin acte de imixtiune în activitatea judiciară sau de influențare a evoluției sale profesionale se poate adresa Consiliului Superior al Magistraturii, pentru a dispune măsurile necesare, conform legii.

(3) Informațiile de interes public referitoare la activitatea judiciară a magistraților, care intră sub incidența Legii nr.544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, se pot solicita numai prin intermediul birourilor de informații și relații publice din cadrul instanțelor și parchetelor sau prin intermediul Consiliului Superior al Magistraturii.

Art. 75. – (1) Magistrații sunt liberi să se asocieze sau să adere la organizații profesionale locale, naționale sau internaționale, în scopul apărării intereselor lor profesionale, precum și la cele prevăzute de art.10 alin.(3).

(2) Este interzis organizațiilor profesionale ale magistraților să constituie sau să adere la alte asociații decât cele profesionale.

Art. 76. – (1) Magistrații în funcție sau pensionari au dreptul de a li se asigura măsuri speciale de protecție împotriva amenințărilor, violențelor sau a oricăror fapte care îi pun în pericol pe ei, familiile sau bunurile lor.

(2) Măsurile speciale de protecție, condițiile și modul de realizare a acestora se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Justiției și a Ministerului Administrației și Internelor.

Art. 77. – (1) Magistrații beneficiază de asigurare pentru risc profesional, realizată din fondurile bugetare ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, ale Ministerului Justiției sau, după caz, ale Ministerului Public, pentru viață, sănătate și bunuri, în limita veniturilor pentru anii lucrați în aceste funcții, dar nu în mai mult de 15 ani de activitate.

(2) La eliberarea din funcție, asigurarea prevăzută la alin.(1) încetează.

(3) Asigurarea prevăzută la alin.(1) se realizează în condițiile stabilite

prin hotărâre a Guvernului.

(4) Magistrații se pot asigura pentru risc profesional peste limita prevăzută la alin.(1).

(5) Prin hotărâre a Guvernului, se poate înființa Casa de asigurări a magistraților.

Art. 78. – (1) Magistrații beneficiază anual de un concediu de odihnă plătit de 35 de zile lucrătoare.

(2) Magistrații au dreptul la concedii de studii de specialitate plătite pentru participarea la cursuri sau alte forme de specializare organizate în țară sau în străinătate, pentru pregătirea și susținerea examenului de capacitate și de doctorat, precum și la concedii fără plată, potrivit Regulamentului privind concediile magistraților.

(3) Magistrații au dreptul la concedii medicale și la alte concedii, în conformitate cu legislația în vigoare.

(4) Magistrații în activitate sau pensionari, precum și soțul sau soția și copiii aflați în întreținerea acestora beneficiază în mod gratuit de asistență medicală, medicamente și proteze, în condițiile respectării dispozițiilor legale privind plata contribuției la asigurările sociale.

(5) Magistrații au dreptul la atribuirea locuințelor de serviciu, iar după 10 ani de vechime în magistratură le pot cumpăra.

Art. 79. – Magistrații beneficiază anual de 6 călătorii în țară dus-întors, gratuite, la transportul pe calea ferată clasa I, auto, naval și aerian sau de decontarea a 7,5 litri combustibil la suta de kilometri pentru 6 călătorii în țară dus-întors, în cazul în care deplasarea se efectuează cu autoturismul.

Art. 80. – (1) Magistrații cu vechime continuă în magistratură în ultimii 20 de ani înainte de data pensionării sau a eliberării din funcție pentru alte motive neimputabile beneficiază de o indemnizație egală cu 7 indemnizații de încadrare lunare brute, care se impozitează potrivit legii.

(2) Indemnizația prevăzută la alin. (1) se acordă o singură dată în decursul carierei de magistrat și se înregistrează, potrivit legii.

(3) Modul de calcul al vechimii continue în magistratură se stabilește prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii.

(4) Prevederile alin. (1) se aplică și în cazul decesului magistratului aflat în activitate. În acest caz, de indemnizație beneficiază soțul/soția și

copiii care se află în întreținerea magistratului la data decesului.

Art. 81. – (1) Magistrații cu o vechime de cel puțin 25 de ani în magistratură beneficiază, la împlinirea vârstei prevăzute de lege, de pensie de serviciu, în cuantum de 80% din venitul brut realizat în ultima lună de activitate înainte de data pensionării.

(2) Pentru fiecare an care depășește vechimea în magistratură prevăzută la alin. (1) se adaugă la cuantumul pensiei câte 1% din venit, fără a se putea depăși venitul brut avut la data pensionării.

(3) De pensia de serviciu beneficiază și magistrații cu o vechime în magistratură între 20 și 25 de ani, în acest caz cuantumul pensiei prevăzut la alin.(1) fiind micșorat cu 1% pentru fiecare an care lipsește din vechimea integrală.

(4) Persoanele care îndeplinesc condițiile de vechime prevăzute la alin. (1) și (3) numai în funcția de judecător sau procuror beneficiază de pensie de serviciu, chiar dacă la data pensionării au o altă ocupație. În acest caz, pensia se stabilește pe baza drepturilor salariale pe care le are un magistrat în funcție în condiții identice de vechime și nivel al instanței sau parchetului.

(5) De prevederile alin.(4) pot beneficia numai persoanele care au fost eliberate din funcția de magistrat din motive neimputabile.

Art. 82. – Soțul supraviețuitor și copiii magistraților care au dreptul la pensie de serviciu potrivit art.81 beneficiază de pensie de urmaș dacă îndeplinesc condițiile prevăzute pentru aceasta de Legea nr.19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 83. – (1) Partea din pensia de serviciu care depășește nivelul pensiei din sistemul public al asigurărilor sociale se suportă din bugetul de stat.

(2) Pensiile de serviciu ale magistraților se actualizează în raport cu nivelul indemnizației brute a magistraților în activitate.

(3) De dispozițiile alin. (2) beneficiază și magistrații pensionari.

Art. 84. – Magistrații pot fi pensionați anticipat în condițiile Legii nr.19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare, respectându-se, în mod corespunzător, drepturile prevăzute în prezenta lege.

Art. 85. – Constituie vechime în magistratură perioada în care magistratul sau persoana asimilată acestuia a îndeplinit funcțiile de judecător, procuror, personal de specialitate juridică din fostele arbitraje de stat, magistrat-asistent, auditor de justiție sau personal de specialitate juridică asimilat magistraților, precum și perioada în care o persoană a fost avocat, notar, asistent judiciar, consilier juridic sau a îndeplinit funcții de specialitate juridică în aparatul Parlamentului, Administrației Prezidențiale, Guvernului, Curții Constituționale, Avocatului Poporului, Curții de Conturi sau al Consiliului Legislativ, potrivit prezentei legi.

Art. 86. – (1) Personalul de specialitate juridică din Ministerul Justiției, din Ministerul Public, Consiliul Superior al Magistraturii, din Institutul Național de Criminologie și din Institutul Național al Magistraturii este asimilat magistraților pe durata îndeplinirii funcției.

(2) Prevederile prezentei legi referitoare la drepturile și îndatoririle magistraților, inclusiv susținerea examenului de admitere, evaluarea anuală a activității profesionale, susținerea examenului de capacitate și de promovare se aplică în mod corespunzător și personalului de specialitate juridică prevăzut la alin. (1).

Art. 87. – (1) Pentru merite deosebite în activitate, respectarea îndatoririlor prevăzute de lege și vechime îndelungată în magistratură ca judecător sau procuror, magistrații în activitate, care au obținut numai calificative de foarte bine în ultimii 10 ani, pot fi distinși cu Diploma *Meritul judiciar* clasele I-III.

(2) În mod excepțional, Diploma *Meritul judiciar* poate fi conferită și magistraților pensionari care îndeplinesc condițiile prevăzute la alin.(1) și au avut o contribuție deosebită la îndeplinirea actului de justiție, precum și personalului de specialitate juridică asimilat magistraților, dacă au avut o contribuție deosebită la organizarea și administrarea justiției, la elaborarea legislației ori la formarea inițială și continuă a personalului din sistemul justiției.

(3) Diploma *Meritul judiciar* se acordă de Președintele României, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii.

Art. 88. – (1) Diploma *Meritul judiciar* se conferă astfel:

- a) Diploma *Meritul judiciar clasa I*, pentru 20 de ani vechime;
- b) Diploma *Meritul judiciar clasa II*, pentru 15 ani vechime;

c) Diploma *Meritul judiciar clasa III*, pentru 10 ani vechime.

(2) Modelul diplomelor și modul de confecționare a acestora se stabilesc, cu avizul conform al Consiliului Superior al Magistraturii, de ministrul justiției.

Art. 89. – (1) Magistrații sunt datori să se abțină de la orice acte sau fapte de natură să compromită demnitatea lor în profesie și în societate.

(2) Relațiile magistraților la locul de muncă și în societate se bazează pe respect și bună-credință.

Art. 90. – (1) Magistrații sunt obligați să rezolve lucrările în termenele stabilite și să soluționeze cauzele în termen rezonabil, în funcție de complexitatea acestora.

(2) Magistrații sunt obligați să desfășoare activitatea judiciară în mod independent, dând dovadă de o conduită imparțială și să respecte secretul profesional.

(3) Judecătorul este obligat să păstreze secretul deliberărilor și al voturilor la care a participat, inclusiv după încetarea exercitării funcției.

Art. 91. – (1) Magistrații sunt obligați să aibă, în timpul ședințelor de judecată, ținuta vestimentară corespunzătoare instanței la care funcționează.

(2) Ținuta vestimentară se stabilește prin hotărâre a Guvernului și se asigură în mod gratuit.

Art. 92. – Magistrații sunt obligați să prezinte, în condițiile și la termenele prevăzute de lege, declarația de avere și declarația de interese.

TITLUL IV RĂSPUNDEREA MAGISTRAȚILOR

CAPITOLUL I DISPOZIȚII GENERALE

Art. 93. – Magistrații răspund civil, disciplinar, administrativ și penal, în condițiile legii.

Art. 94. – (1) Statul răspunde patrimonial pentru prejudiciile cauzate prin erorile judiciare.

(2) Răspunderea statului este stabilită în condițiile legii și nu înlătură răspunderea magistraților care și-au exercitat funcția cu rea-credință sau gravă neglijență.

(3) Cazurile în care persoana vătămată are dreptul la repararea prejudiciilor cauzate prin erori judiciare săvârșite în procese penale sunt stabilite de Codul de procedură penală.

(4) Dreptul persoanei vătămate la repararea prejudiciilor materiale cauzate prin erorile judiciare săvârșite în alte procese decât cele penale nu se va putea exercita decât în cazul în care s-a stabilit, în prealabil, printr-o hotărâre definitivă, răspunderea penală sau disciplinară, după caz, a magistratului pentru o faptă săvârșită în cursul judecării procesului și dacă această faptă este de natură să determine o eroare judiciară.

(5) Nu este îndreptățită la repararea pagubei persoana care, în cursul procesului, a contribuit în orice mod la săvârșirea erorii judiciare de către magistrat.

(6) Pentru repararea prejudiciului, persoana vătămată se poate îndrepta cu acțiune numai împotriva statului, reprezentat prin Ministerul Finanțelor Publice.

(7) După ce prejudiciul a fost acoperit de stat în temeiul hotărârii irevocabile date cu respectarea prevederilor alin.(6), statul se poate îndrepta cu o acțiune în despăgubiri împotriva magistratului care, cu rea-credință sau gravă neglijență, a săvârșit eroarea judiciară cauzatoare de prejudicii.

(8) Termenul de prescripție a dreptului la acțiune în toate cazurile prevăzute de prezentul articol este de un an.

Art. 95. – (1) Orice persoană poate sesiza Consiliul Superior al Magistraturii, direct sau prin conducătorii instanțelor ori ai parchetelor, în legătură cu activitatea sau conduita necorespunzătoare a unui magistrat, încălcarea obligațiilor profesionale în raporturile cu justițiabilii ori săvârșirea de către acesta a unor abateri disciplinare.

(2) Exercițarea dreptului prevăzut la alin.(1) nu poate pune în discuție soluțiile pronunțate prin hotărârile judecătorești, care sunt supuse căilor legale de atac.

CAPITOLUL II

RĂSPUNDEREA DISCIPLINARĂ A MAGISTRAȚILOR

Art.96.- Magistrații răspund disciplinar pentru abaterile de la

îndatoririle de serviciu, precum și pentru faptele care afectează prestigiul justiției.

Art.97.- Constituie abateri disciplinare:

a) încălcarea prevederilor legale referitoare la incompatibilități și interdicții privind magistrații;

b) nerespectarea prevederilor cuprinse în Codul deontologic al magistraților;

c) intervențiile pentru soluționarea unor cereri privind satisfacerea intereselor personale sau ale membrilor familiei ori ale altor persoane, precum și imixtiunea în activitatea altui magistrat;

d) desfășurarea de activități publice cu caracter politic sau manifestarea convingerilor politice în exercitarea atribuțiilor de serviciu;

e) nerespectarea secretului deliberării sau a confidențialității lucrărilor care au acest caracter;

f) nerespectarea în mod repetat a dispozițiilor legale privitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor;

g) refuzul de a primi la dosar cererile, concluziile, memoriile sau actele depuse de părțile din proces;

h) reținerea repetată a dosarelor peste timpul necesar efectuării lucrărilor sau studiului dosarului;

i) refuzul nejustificat de a îndeplini o îndatorire ce îi revine potrivit legii sau dispusă, potrivit legii, de conducătorul instanței ori parchetului;

j) neglijența gravă sau repetată în rezolvarea lucrărilor;

k) efectuarea cu întârziere a lucrărilor;

l) absențele nemotivate de la serviciu sau întârzierea ori plecarea de la program, în mod repetat;

m) atitudinile ireverențioase în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu față de colegi, avocați, experți, martori sau justițiabili.

Art. 98. – Sancțiunile disciplinare care se pot aplica magistraților, proporțional cu gravitatea abaterilor, sunt:

a) avertismentul;

b) diminuarea indemnizației de încadrare lunare brute cu până la 15% pe o perioadă de la o lună la 3 luni;

c) mutarea disciplinară pentru o perioadă de la o lună la 3 luni la o instanță sau la un parchet, situate în circumscripția aceleiași curți de apel ori în circumscripția aceluiași parchet de pe lângă curtea de apel;

d) revocarea din funcția de conducere ocupată;

e) excluderea din magistratură.

Art. 99. – Sancțiunile disciplinare prevăzute la art.98 se aplică de secțiile Consiliului Superior al Magistraturii, în condițiile legii sale organice.

TITLUL V DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

Art. 100. – (1) Magistrații în funcție la data intrării în vigoare a prezentei legi se consideră că îndeplinesc condițiile legale pentru ocuparea funcțiilor în care sunt numiți.

(2) Judecătorii, procurorii și magistrații-asistenți pot fi percheziționați, reținuți sau arestați preventiv numai cu încuviințarea secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii. Până la constituirea noului Consiliu Superior al Magistraturii, încuviințarea se acordă de către ministrul justiției.

(3) În caz de infracțiune flagrantă, judecătorii, procurorii și magistrații-asistenți pot fi reținuți și supuși percheziției, Consiliul Superior al Magistraturii fiind informat neîntârziat de organul care a dispus reținerea sau percheziția. Până la constituirea noului Consiliu Superior al Magistraturii, va fi informat ministrul justiției.

Art. 101. – (1) Judecătorii în funcție ai Înaltei Curți de Casație și Justiție își continuă activitatea până la data expirării mandatului pentru care au fost numiți.

(2) Judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție cărora le-a expirat mandatul pentru care au fost numiți ori, după caz, sunt eliberați din motive neimputabile, își păstrează gradul dobândit în ierarhie și pot ocupa o funcție de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție și pot reveni pe funcția de magistrat deținută anterior sau pe o altă funcție de judecător ori procuror sau pot opta pentru intrarea în avocatură sau notariat, fără examen.

Art. 102. – Magistrații care au, la data intrării în vigoare a prezentei legi, norma de bază la instituții de învățământ superior juridic, au obligația ca, începând cu anul universitar următor, să-și transfere norma de bază la instanța sau parchetul la care funcționează ori să renunțe la calitatea de magistrat.

Art. 103. – (1) Magistrații în funcție și personalul de specialitate juridică asimilat acestora care au beneficiat de vechime în magistratură

potrivit Legii nr.92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, cu modificările și completările ulterioare, își păstrează această vechime.

(2) Salarizarea magistraților-asistenți se face potrivit anexei nr.1 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr.177/2002 privind salarizarea și alte drepturi ale magistraților, aprobată prin Legea nr.347/2003, în baza coeficienților de multiplicare prevăzuți la nr. crt.19, 20, 18 pentru magistrații-asistenți gradul I, II, III, la nr. crt.12, 13, 19 pentru magistrații-asistenți șefi, gradul I, II, III și la nr. crt.12 pentru prim-magistratul-asistent.

Art. 104. – (1) Dispozițiile prezentei legi privind vechimea necesară pentru ocuparea funcției de judecător sau procuror și pentru promovarea în aceste funcții se aplică începând cu 1 ianuarie 2005.

(2) Până la data de 1 ianuarie 2005, pot fi numite în magistratură, în condițiile art. 31, și persoanele care au ocupat cel puțin 5 ani funcția de personal de specialitate juridică din fostele arbitraje de stat, magistrat consultant, asistent judiciar, avocat, notar, jurisconsult, consilier juridic, cadru didactic din învățământul superior acreditat ori de cercetare în Institutul de Cercetări Juridice al Academiei Române sau funcții de specialitate juridică în administrația publică, în aparatul Parlamentului, Administrației Prezidențiale, Guvernului, Curții Constituționale, Curții de Conturi, Avocatului Poporului sau Consiliului Legislativ.

Art. 105. – (1) Dispozițiile prezentei legi se aplică în mod corespunzător și magistraților militari.

(2) Perioada în care judecătorii financiari, judecătorii financiari inspectori, procurorii financiari și consilierii secției jurisdicționale ai Curții de Conturi au exercitat aceste funcții în cadrul Curții de Conturi se consideră vechime în magistratură.

(3) Perioada în care personalul de specialitate juridică a funcționat în fostele arbitraje de stat constituie vechime în magistratură.

Art. 106. – (1) Consiliul Superior al Magistraturii aprobă, prin hotărâre care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I:

a) Regulamentul privind concursul de admitere și examenul de absolvire a Institutului Național al Magistraturii, care prevede modul de organizare, tematica, probele de examen, procedura de desfășurare a concursului de admitere și a examenului de absolvire, precum și media minimă de admitere și de absolvire a Institutului Național al

Magistraturii;

- b) Regulamentul Institutului Național al Magistraturii;
- c) Regulamentul privind examenul de capacitate al magistraților stagiați, care prevede modul de organizare, tematica, probele de examen, procedura de desfășurare și media minimă de promovare a examenului de capacitate al magistraților stagiați;
- d) Regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului de admitere în magistratură;
- e) Regulamentul privind modul de desfășurare a cursurilor de formare profesională continuă a magistraților și atestare a rezultatelor obținute;
- f) Regulamentul privind concursul de promovare în funcții de execuție a magistraților;
- g) Regulamentul privind concediile magistraților.

(2) Regulamentele prevăzute la alin.(1) se adoptă în termen de 90 de zile de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I și intră în vigoare la data intrării în vigoare a dispozițiilor prezentei legi.

Art. 107. – (1) Prezenta lege intră în vigoare la 90 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă:

a) dispozițiile art.6, art.12, art.14-16, art.36-43, art.55, art.58 și art.59-69 din Legea Curții Supreme de Justiție nr. 56/1993, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.56 din 8 februarie 1999, cu modificările și completările ulterioare;

b) dispozițiile art.2 alin.(2), art.3, art.42-69, art.91-120¹ și art.121-131¹ din Legea nr.92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.259 din 30 septembrie 1997, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția dispozițiilor art.66 privind vechimea în magistratură necesară pentru promovarea în funcția de judecător sau procuror, care se abrogă pe data de 1 ianuarie 2005.

(3) Dispozițiile art.13 din Legea Curții Supreme de Justiție nr.56/1993, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.56 din 8 februarie 1999, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă pe data de 1 ianuarie 2005.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, în condițiile articolului 77 alineatul (2) cu respectarea prevederilor articolului 75 și ale articolului 76 alineatul (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

Valer Dorneanu

PREȘEDINTELE
SENATULUI

Nicolae Văcăroiu

Criteriile de evaluare a activității profesionale a magistraților

A. Perfecționarea pregătirii profesionale

1. FORMA PERFECTIONARE ORGANIZATĂ LA NIVELUL INSTANȚEI SAU, DUPĂ CAZ, AL CURȚII DE APEL ȘI LA NIVELUL PARCHETELOR DE PE LÂNGĂ ACESTEA - ÎNVĂȚĂMÂNT PROFESIONAL

TEMA _____
 REZULTATELE OBTINUTE _____

2. FORMA PERFECTIONARE CENTRALIZATĂ (Institutul Național al Magistraturii, instituții de învățământ superior din țară sau străinătate ori alte forme de perfecționare centralizată)

PERIOADA	LOC DESFĂȘURARE	DISCIPLINA	REZULTATE
— —			—
— —			—

3. FORMA SPECIALIZARE, SCHIMB EXPERIENȚĂ

PERIOADA	ȚARA	LOCALITATEA	DISCIPLINA	TEMA
— —				
— —				

PARTICIPARE LA SIMPOZIOANE, CONFERINȚE etc.

PERIOADA	ȚARA	LOCALITATE	TEMA	LUCRARE PREZENTATĂ (dacă este cazul)
— —				
— —				

INSTITUȚIA CARE A PROPUȘ PARTICIPAREA _____

4. LUCRĂRI PUBLICATE NR. TOTAL: _____ DINTRE CARE:

DATA	LOC APARIȚIE (Editura, Revista etc.)	TIP (Articol, Lucrare etc.)	TITLU
— —			
— —			

5. ACTIVITATE DIDACTICĂ

INSTITUȚIA	FUNCȚIA	DISCIPLINA

B. Activitate profesională a judecătorilor

I. Activitatea de judecată:

	TOTAL	MEDIA PE INSTANȚĂ SAU, DUPĂ CAZ, PE SECȚIE
1. NR. ȘEDINȚE DE JUDECATĂ LA CARE A PARTICIPAT	_____	_____
2. NR. ȘEDINȚE DE JUDECATĂ CONDUSE	_____	_____
3. NR. PARTICIPĂRI COMPLETE SPECIALIZATE	_____	_____
4. NR. DOSARE RULATE	_____	_____
5. NR. HOTĂRÂRI PRONUNȚATE	_____	_____
6. OPERATIVITATEA ÎN SOLUȚIONAREA CAUZELOR	_____	_____
7. NR. HOTĂRĂRI REDACTATE	_____	_____
8. NR. HOTĂRĂRI REDACTATE PESTE TERMEN	_____	_____
9. NR. HOTĂRĂRI CASATE	_____	_____
10. NR. HOTĂRĂRI CASATE IMPUTABILE	_____	_____
DIN CARE:		
- CU OBJECȚIUNILE MAGISTRATULUI APRECIATE		
CA ÎNTEMEIATE DE INSTANȚĂ/ SECȚIILE SPECIALIZATE	_____	_____

II. Alte activități ale judecătorului:

1. Activitatea de judecător de serviciu sau delegat
 Compartiment _____
2. Observații de proiecte de acte normative _____
3. Plângeri, reclamații, cereri soluționate _____
4. Alte activități _____

C. Activitatea profesională a procurorilor

1. DOSARE de anchetă _____ din care rechizitorii _____
2. DOSARE de supraveghere _____ din care rechizitorii _____
3. INCULPAȚI trimiși în judecată _____ din care arestați _____
4. Operativitate în rezolvarea cauzelor _____
5. CONCLUZII în:
 - latura penală a cauzei _____
 - latura civilă a cauzei _____
6. Exercițarea acțiunii civile din oficiu _____
7. Soluții infirmate _____
8. Căi de atac exercitate _____ din care admise _____
9. Referate pentru recurs în anulare întocmite _____ din care admise _____
10. Dosare restituite de instanță în vederea refacerii sau completării urmăririi penale, cu excepția celor restituite ca urmare a extinderii acțiunii sau a procesului penal _____
11. Dosare restituite la procuror în vederea refacerii rechizitoriului _____
12. Alte activități ale procurorului :
 - Note de studiu _____
 - Observații la proiecte de acte normative _____
 - Note, memorii, referate _____

D. Criterii și parametri în evaluarea performanțelor magistraților care dețin funcții de conducere

	CALIFICATIVUL ACORDAT
a) Capacitatea de organizare și decizie	_____
b) Gradul de comunicativitate	_____
c) Atitudinea în relațiile cu:	
- magistrații	_____
- personalul auxiliar	_____
- petiționarii	_____
- alte instituții	_____
d) Gradul de complexitate a cauzelor	_____
e) Obiectivitatea în aprecierea colaboratorilor	_____
f) Organizarea și supravegherea pregătirii profesionale	_____
g) Capacitatea de a gestiona situațiile de criză	_____

E. Parametri profesionali, organizatorici și de conduită

	CALIFICATIVUL ACORDAT
1. a) Capacitatea de interpretare și aplicare a legii	_____
b) Respectarea normelor procedurale în activitatea desfășurată	_____
c) Calitatea hotărârilor/actelor de urmărire penală	_____
d) Gradul de complexitate a cauzelor	_____
e) Rezolvarea lucrărilor în termen	_____
f) Cunoașterea, asimilarea și aplicarea jurisprudenței Curții Constituționale și a C.E.D.O.	_____
2. a) Perseverența	_____
b) Inițiativa	_____
c) Autoritatea	_____
d) Puterea de muncă	_____
e) Spiritul de analiză și sinteză	_____
3. a) Respectarea disciplinei muncii	_____
b) Atitudinea în relațiile cu colegii	_____

c) Atitudinea în raporturile cu justifiabili

d) Respectarea normelor Codului deontologic al
magistraților

F. CALIFICATIV ACORDAT: _____

G. CALIFICATIV FINAL ACORDAT DUPĂ CONTESTAȚIE: _____